Hüseyin Haydar

Yıldız Tutulması

YILDIZ TUTULMASI / HÜSEYİN HAYDAR

TÜRK SANATÇILARI DİZİSİ

Dizgi-Baskı: Kent Basımevi 528 08 15
İstanbul, 1987

HÜSEYİN HAYDAR

YILDIZ TUTULMASI

CEM YAYINEVİ
kurucusu:
OĞUZ AKKAN

Derin, duru suyun yüzünde oynaşan dere taşları, yıldız kümeleri, yapraklar, pullar, püsküller... Çığlıklar; dağın insanın, balığın, doğan yelin, yaşlanan denizin, ölen taşın... Akarsuyun içinde yansıyan bir bekleyiş, buluşma anı, dökülen karanfiller karanlığa; öpüş, koklama, dikine düşen çıplak bıçak... Yansıyan suyun yüzünde taşın gerçekliği, sesin gerçekliği; yalanın, aldanışın, adanışın karmaşık yaşamı... Karşı koyuşun yeni durumu, yeni boyutu, yeniden varoluşu, yükselişi... Yıldızlar ve yıldızların kara

giysileri, dağlar ve yeşil ipek örtüleri ve kara at, kara adam, kararan ay, kara güneş ve ak kuğu, ak zambak, ak boynun bulutundan sıyrılan ak urgan... Dile gelmesi saat beşin, ağlayışın; yosunun, dalga vuruşunun; turnanın, turuncunun, kar suyunun... Kanlı sargılar ve kemençe ve menekçe türküsü; yüzükoyun yatan ölüler, mühürler, armalar, paçavra ve ak çarşaflar içinde defne ve altının yükselişi ve cenaze. Ateşin içinin ateşlerin yazgısına yol alışı, buharın içinin ayaklanışı ve demirin içi ve ılık kanaması sinir uçlarının ve intiharı gülün... Akan suyun yüzünde bir ayrılığın kavuşma anında başlaması, yasemin demetinden doğması, gökte kayması ve en uzak yıldızla buluşması volkanın... Ve hepsinin yer değişimi ve anın ölüşü, kirpik vuruşunun yeniden başlaması... Kuş tüyüyle dağın tartılışı, aşkla uçurumun, buğulu camla çöl kumunun, jetonla Şili direnişinin ayaküstü söyleşisi; gümüş nitratla anının soluk ilişkisi, kurşun kalem ile kayın ormanının ve idam önlüğünün ve moraran boynun, kazılan tünelin; patlamanın, yeniden ölümün, elektriğin yalın ilişkisi. Akan derin, duru suyun yüzünde bizim olan yaşamın daha da bizim olan tedirgin, korkulu, cesur, aptal, düşman, kahraman, saf ve her şey ve hiçbir şey olarak daha da bizim olan yaşamın yansıması... Şiirim!

Hüseyin Haydar

ADANIS III*

Ölüm bir ırmak gibi taşmadan önce
Kristal bir yağmur kuşuydum
Yurdum adanmış bedendi saf iyiliğe
Çarpa çarpa dağıldı kanatlarım
Işığında, acımasız ışığında yittim
Konduğum yerlere tüyler bırakıyorum şimdi

Anasonla, yaseminle, yıldız öbekleriyle
Radyasyon yüklü kanımda yükselirsin
Girer çıkarım tarihin evine günde üç kez
Günde üç yüz sala verilir intihar kulesinden
Karanlık bir yerden gelen türküyle uslanırım
Görürüm gözlerinde zamansız, sırasız acıyı
Elma çiçeklerinin dökülüp, savrulduğu an

Gizledim tehlikeler içinde geçen ömrümü
Kara bir örtü çektiler üstüne adımın
Sevişmenin en derin yerinde bitti düş
Nefretin çizgisi üstünde zaman döndü
Geçtiğim yerlere kanımı bırakıyorum şimdi

Gül soldu, ses eridi, kurudu deniz
Kendi etini yedi yoksulluk orduları
Bıçak paslandı, davullar sustu, tutuştu atlas
Bırakıldı inançlar, tutkular, bağlılıklar
Sesim uzaklaştı, değişti, yok oldu...

Ölüm bir ırmak gibi taştı ey ülke
Kanlı umutlarla mühürlendi çıkış yolları
Lanetlendi türkü, lanetlendi masal, lanet
Lendi mübarek bedenler üstünde yeni hayat
Aç kapıyı, süzülsün ufkunda ömrümün dolunayı

Aç kapıyı, gülen bebeğin yüzü için
Ak bedende oynaşan günışığı için aç kapıyı
Kolunda üzüm sepetiyle akşam yollarından dönsün kız
Sıra ormanların derin uykusu için, şiirin adı için
Bilge yel sensin, deniz sensin, ey ağulu beden

Geldim, gidiyorum işte, aklım sende...
Yarım kalmış bir sevda serüveni, kesilen ses
Birden bire gözakından ağır ağır geçen mermi
Gidiyorum işte, dönmek için sadece ey serseri...

Ok atılır, bir türkü yükselir, düşer!

ADANIŞ I ve ADANIŞ II, ozanın Acı Türkücü ve Kara Şarkılar adlı kitaplarının başında yayımlandı.

KORKUYU ASLA

Küçücük bir çocukken ben
Dans edip dönen türkücü kadın
Kızların deste başı, annem, söylerdi:
En büyük düşmanın korkudur oğlum...

Açıyorum yüreğimi işte
Orada her şeyi görebilirsiniz, ama
Korkuyu asla!

KÜÇÜK İŞARET FİŞEĞİ

Dönüyor kaynağına
Sonra yeniden atılıyor
Körpe kollar salarak daha ıraklara

Dönüyor kaynağına
Kaynağın sıcaklığına, buğusuna, büyüsüne
Kendi kanından bir türküyü göğsünden fışkırtarak
Fırlatarak içindeki tüm batıkları kıyılara

Dönüyor yatağına esmer ateşin
Olgunlaşmış acının, lanetin canevine
Yaralı bir göğsün güçlenmiş soluğuyla

Işık kuşlarının akan soluğuyla
Koşuyor mısır zümrütünün yeşil sesiyle
Ateşli ezgisiyle yükselen ırmakların

Arıyor kendini soğuyan cesette
Karayelin yüreğinde, dağın içinde
Dalga uçlarında, tuz zerresinde...

Gelin uyandırın ülkenin oğulları yeniden
Donatın anayı, daha doğurgan o

Gelin ülkenin koynuna, ülkenin oğulları
Yeşim taşlarında uyuyan gecenin...

Sabah kuşu vazgeçmiyor türküsünden!

AKŞAMI BEKLE

Akşamı bekle, kendi zamanını
Karanfilin kapandığı saatleri
Kana bakmaktan kurtulduğun anı bekle
Cinayetlerin masalarda bölüşüldüğü
Gün boyu süren yağmanın geçişini bekle

Göklerin açıldığı düş saatlerini
Yeni görüntülerin belirdiği anları bekle
İstasyona koş sıyrıl kalabalıktan
Unutulmuş çocuklar vagonuna atla
Bekle sözcüklerin yağacağı havayı
Senin olan sözcüklerin, senin dilinle
Konuşacağın güleceğin dinleyeceğin

Beklesin Güneyeş güneşin eşiğinde
Ona koş kucağına sığın; yeni bir anne
Yeni bir dost, her gün yeni bir sevgili sana
Deniz geçmiş ayaklarından, başından karayel
Ona koş göğsüne atıl; körpe su yelpazesine

Akşamı bekle her gün yeniden
İkiye bölünmüş günün ikinci yarısı senin
İkiye bölünmüş ruhun bedenin gözün
Beklenmedik sevincin ikinci yarısı...

Başlasın göklerin gizli senfonisi
Yeniden doğ, yeniden kurulsun yoksul ülke
Küçük kızlarını yanına al, ört üstlerini, kokla
Akşamı bekle, on beş ırmağın damarda akışını

Akşamı bekle, mucizenin kanat açışını!

NEREDE BİR NEHİR AKARSA

Nerede bir nehir akarsa
Granit ve kumdan yatağında
Yıldızlar dumanlar arasında

Ellerim oradadır
Görünür görünmez yollarda
Yalanın ve ölümün yattığı yerde

Nerede bir nehir akarsa
Hücreler ve kimsesiz evlerde
Yaralar aşağlamalar altında

Tenim oradadır parmak uçlarım
Dokunur duyar duyururum
Fırtına saatini çocuklara

Yeraltı karanlığında kıvrılarak
Bir nehir nerede akarsa
Gözlerim oradadır

Demir ve kilden yatağında
Paslar sargıbezleri arasında
Usul ve sessiz...

Kanlar uranyumlar içinde
Aylarla uydularla akarsa
Başsız ve sonsuz...

Ben oradayım
Dönülür dönülmez ellerde
Göğsünde yurdumun, yağmurun ülkesinde

Ölülerin gündüz gece gömüldüğü yerde
Altından denizlerin geçtiği
Bin bedenlik gömütlerde

Nerede bir nehir akarsa
Kan ve tuz içinde akarsa
Kaçak ve uykusuz akarsa

Yüreğim oradadır!

ÇÜNKÜ KANI BİLİYORUM

Bilmek istemiyorum evrenin oluşunu
Gecenin gündüze dönüşünü, dağları
Çağları, savaşları, aşkları...
En basit en sıradan şeyleri bile

O sevda sözleri ki yeraltına itildiler
Sessizliğe, fısıltıya, ülkesine acının
Adamışın, kanın, kök uçlarının içine

Görüyorum işte ırmakları göklerde
Akan ırmakları yüreklerde, gözlerde
Asitle, akreple, tükürükle...
Görüyorum işte çatlayan damarın mucizesini
En basit en sıradan şeylerde bile

Birazdan adlarımız karışacak birbirine
Kim bilebilir denizin kaç damla olduğunu
Karanfilin hangi dilden konuştuğunu kim

Hiçbir şey bilmek istemiyorum
Kanı biliyorum çünkü, sayıların gösterdiği kanı
Derin, mavi bir boşluğun altında...

Biliyorum çünkü ölmez yürek yaprağı da!

CİNNET PERİSİ

Kanatları ezik sevda
Zambak yatakların cansız kızı
Çok hastadır o göçer içimden
Dura dura geçer bir hücremden bir hücreme
Saf gözlerden ölüm nasıl geçerse

Ah o tapınak güzeli gülünç tanrıça
Saçları dolanmış bir yontunun koluna
Kırkbin alemin helal kölesi

Utancın kına tası, bulanmış sarnıç
Yakılmış mihrap kaşlarının arası
Ey küçümsenmiş ömür, bedeni buhur çırası

Çıldırmış bilinç, ah yeni sevda
Çeker alır yurduna çeker alır
Çıkıp gelir de o liman kızı
Kucağında hurma çiçekleriyle
Boynuna doğru yükselen

Nereye yönelsem o çılgın ten
Işıyan sedeften bir deli beden
Adımla çağırır yanına beni...

Ah yüreğimin iki sevdası
Biri geceye yolcu öbürü tan fırtınası
Göğsümü yiyor ikisi
Karayel fındıklıkta nasıl eserse...

Koşar kanımda cinnet perisi
Kızıl kısraklar bir nehri nasıl geçerse!

ÖNCE KENDİ YÜREĞİM

Görmediler. Kararan gökler altında
Bütünleştikçe dağılan bir ömrün
Yarım bırakılmış sıradan öyküsünü

Bastıran yokoluş fırtınasında
Soluğu tükenmiş bir ötüş kuşunun
Durup durup başlayan şarkısını

Duymadılar. Kabaran denizler dibinde
Solungaçlarını ısıran küçük balığın
Anlaşılamayan ölüm masalını

Yaklaşıyor yine kendinden geçme
Yükseliyor günlük yaşamın uğultusu
Önce kendi yüreğim kıyıyor bana

Yayılıyor acının yer değişimi
Herkes bir sığınak arıyor kendine
Cellatlar şakalaşıyor çocuklarla

Resmi törenle yakılıyor ülke!

GİDENLERİN KANATLARI

Uyanıyorum gecenin esmer evinde
Derin sessizlikte her şey uyuyor
Sevgilim dönüyor ak örtülerde

Duvarda bir karasevda fotoğrafı
Masada yüzüstü bırakılmış bireyin tarihi
Yarım bardak süt ve portakal kokuları

Menekşelerden biri yerde
Alaca karanlıkta uyuyor o da
Alçacık uzun duvara vuruyor ışık

Yağmur çiseliyor ışığın içinde
İncecik sular sızıyor kilime
Gidenlerin yüzleri kilimin üzerinde

Sırılsıklam savruluyor perdeler
Saçlarını yıkıyor bir kadın ırmakta
Yağmur hızlanıp yayılıyor odaya
Kendini vurur, diyor bir ses
Şimdi buradan geçen, bu yağmurda

Tavanı delip yükseliyor gürgenler
Şiirlerim kayıyor suyun yüzünde
Dağılıp, siliniyor bütün yazılar
Sesim kalıyor yalnız, batıp çıkan
Akşamki iççekmeler ve bir uzun türkü

Kara saçlar savruluyor deniz yelinde
Bıldırcın sürüleri ırmakta dolanıyor
Savruluyor ıslak yapraklar fındıklık içlerinde

Sevgilim baygın otların üzerinde
Kırmızı küçük balıklar görünüp kayboluyor
Bir şevrole geçiyor camları tarayarak
İnce düş kırıkları yatağıma doluyor

Ölenleri diziyorlar duvarın önüne
Yürek saati ağır ağır zamanı bildiriyor
Bir gelin var bir gelin oynatıyor aklını

Gidenlerin kanatları yerdedir!

Hiçbir şey yetmez
O anda gelip vuran, delirten acıyı gidermeye
Ne adanmış bir ömür, ne de yükselen
Dalga gibi kayalara çarpan yürek

Yetmez dağıtmaya o anın kara hüznünü
Arkadaşlıklar bile, ekinler, güneşler bile
Yetmez yürek ezilmesine, dinmesine kabaran ağrının

Hiçbir şey söylemeyin
Sormayın adımızı, evimizi, işimizi
Çünkü yok!
Cinayetler çağının çocuklarıyız biz
Ya öleceğiz bir it gibi... ya da asılarak

Şimdi bunları anlatmak bile önemsiz
Ama söylüyorum işte, istemeseler de
Acının bir bedeni nasıl yediğini bile bile

Lanet olsun ısmarlama iyimserliklere
Yarattığı nedir ki soruyorum:
İnsanı anlamayan mutlu bir yüz...
İnanmıyorum kurmaca bir yaşamın geleceğine de
Kendini tanıyamadan henüz

O anın yitikliğinden başka
Aşağlamalar altında, yalnız... ey atılgan yürek

Yine de yenilgiden doğar yıldız!

BİR KIRLANGIÇTI

Bir kırlangıçtı geçmişe uçardı
Masala uçardı tarihe uçardı
Çalarak içinde üç küçük çanı

İlk sözler arardı hiç söylenmemiş
Doğmamış ülkeler gökler arardı
Dokuz cellat birden arardı onu

Adanan boynunda uyurdu gün
Kara bir gemi gibi geçerken denizi ölüm
Yürek fenerleri birden sönerdi

Yalnızlık göklerden hep çiselerdi
O göğsünde gizlerdi ölülerini
Örterek üstlerine suskun bir yeli

Kiraz kuşu her gece evini arardı
Küskündü üzgündü taşta yatardı
Ay bir balıktı ona ağlardı

Bir delice yunustu gelinmeze giderdi
Ölüme giderdi bilinmeze giderdi
Dokuz kement birden boyna girerdi

Deniz bir halktı içine kanardı
Ağuluydu hastaydı oğullarını sorardı
Yosunlara sarardı yaralarını...

Sualtı yıldızları birden yanardı!

GÖTÜRECEĞİM SENİ

Ne arıyoruz burada
Yıldızlar, paçavralar arasında
Nerede ülke
Dingin sabah güneşi
Söyle
Ölü köpüğünde kanal asitinin ey
Yalpalayan, uykusu kaçmış dolunay...

Ne arıyoruz burada bu akşam vakti
Annelerimiz, çocuklarımız, bebeklerimizle
Nerede gök
Bizim olan ilk yaz coşkusu
Nerede ekinlerimiz, gemilerimiz, evlerimiz
Bizim olan deniz, bizim olan yollar...

Adlar geçiyor, doğum tarihleri 56, 57, 58
Kentler geçiyor, kasabalar, mezralar
Türkiye
İnsan hakları bildirgesi
Tozlu, sarı kağıtlar
Yitik gövdeler üstünde bir yurdun haritası

Ne arıyoruz burada ölü künyeleriyle
Nerede körpe yüzü çocukların mart, mayıs, eylül
Konuş
Derin suları anlat onlara dilde, yürekte
Götüreceğim seni, parçalayarak göğsümü

Çıkaracağım kollarımda denizler kulesine
Yaralı, güçsüz düşürdüler bizi, bekle
Sarıp, sağaltacağım seni ruhumun derinliğinde
Karanlığımda yeniden doğacak acı hayatımız...

Öldürücü darbelere dayan anne
Yaklaşıyor çılgın hareket tarihi 12, 11, 10
Yaklaşıyor gümüş çıngırakların deli uğultusu
Götüreceğim seni çocuğum, sevgilim, bebeğim
İpten çelikten geçiyoruz her gün

Götüreceğim seni, bekle
Bir bir geri gelecek gidenler 147, 148, 149
Küçük beyaz çitlere kuşlar konacak, bekle
Nar fideleri dikeceğiz yine arka bahçeye...

Ne arıyoruz burada bu akşam vakti
Nerede toprağın ruhunu okuyan adamlar
Nerede
Üç akça güvercin uçuran mavi yıldız
Dumanlı dağlar, dumanlı demir çelik günleri...

Gece yelleri süpürüyor suyun yüzünü
Yaklaşıyor ağır ağır mutluluk saatimiz 01, 02, 03

SIRASIZ TÜRKÜ

Gülüşümü yitirdim, kendi yüreğimi
Günlük yaşamım yırtılıp bir kenara atıldı
Değer verdiğim her şeyi yok ettiler
Talan ettiler ocağımı, ülkemi...

Yeni bir ölüme başlıyorum
Yeniden ayağa kalkıyorum şimdi!

BU BENİM ÖMRÜM

Ömür tayı ağır ağır ilerler
Fırtına kayalarının orada
İki yanında bağlı iki sepet
Birinde çocuksu sevinç yüklü
Öbüründe ezik yürek

Bakmasın kimse bu benim ömrüm
Vereceğim onu yoldan çıkmışlara
Adam olamamışlara, unutulmuşlara
Ermişlere değil, gülmemişlere...

İki yüzlü bir yaşam yakar kendini
Yükselir gecenin üstünde ölümün yarımayı
Kim sevimli gösterebilir söyleyin
Kendisi olmayan bir doğumu yaşamayı
Dağıtılmış bir ömrün acısını

Duymasın kimse bu benim ömrüm
Bekliyor onu Yeşilce yolları, kızılağaçlar
Bekliyor onu Karadere, karıncalar, garip bir ölüm
Bir de bir bayrak; hangi ülkenin...
Ülke; kanda, gözlerde, göğüste
Yağmurla toprak arasında adsız beden

Ağır ağır geçer yaşamın tayı
Dura dura öter bir kuş yürekte
Çılgın, sesi kısılmış, savrulmuş
Sırtına almış da dünyayı, bir aşkı taşıyamamış

Dayanamaz bazıları düşer ardına
Yararlar göğsünü sonunda onun
Ararlar hain şarkılarını...

Alınmasın kimse bu benim ömrüm!

MARTININ ÖLÜMÜ

Küçük, sevimli martı
Kendine kıydı

Gök acı veriyordu ona
Köpükler acı veriyordu

Küçük, sevimli martı
Bir takaya çarparak

Nasıl da yükselirdi
Kazandığı özgürlüğün ufkunda

Küçük, sevimli martı
Bir yürek yeline kapılarak

Güneş ne kadar güzeldi
Sonsuzluk ne kadar kışkırtıcı

Tanrım, küçücük bir martı
İntihar etti bugün

Kara derinlik rakamlarını
Kanıyla kapatarak

Kahramanlıklar da
Bitti artık...

ÖLÜMDEN AĞIRIM ŞİMDİ

I

Yatar zakkumdan yatakta
Ozanlar içinde bir deli
Solgun yüz döner yastıkta

Can dönmez ana karnına

Masallarım karanlıkta

Öter yaslı ırmak kuşu
Dallarda dener kendini
Uçar konar budaklara

Kurşun dönmez yatağına

Kanatlarım ıraklarda

Döner yastıkta sayrılı baş
Yükselir yas ezgileri
Hava neden böyle kara

Yürek ölecek bugün

Atın beni ırmaklara!

II

Ağulu dumanlar akar yukardan

Bıçak yırtıkları taşıyan ak
Bir örtü geçer başımdan

Ağulu dumanlar; yaseminler içinde

Üç yara almış tek küskün yürek
Yüzer yüksek bulutlar üstünde

Dumanlar arasında akar dolunay

Yaralı dudaklar ayın içinde
O körpe erikten titrek dudaklar

Akar dolunay; alnının altından

Üç yara almış tek küskün yürek
Yatar derin denizler dibinde

Bıçak yırtıkları ette ve gömlekte

Yıldızlar içinde uçar kollarım
Yeşil kundak bezimden bir gökte

Ölüler yüzer; boş kimlikler ellerinde!

III

Ölümden ağırım şimdi
Ancak bir ışığın tartabileceği

Bir ışığın susturabileceği
Yüreğim geçti öteye...

Ölümden ağırım şimdi
O çamurlu giysileri giyindim

O pis ve kanlı gömlekleri
Bir fısıltı susturabilir beni

Ancak bir bakışın avutabileceği
Gözlerim geçti öteye...

Bir kuru ot kurtarır şimdi
Yasak yazılar gibi yanan gövdemi

Bir tüy çekebilir taa aşağıya!

YEŞİL İMGE

Yalnızlık
Yeşil dallar
Adımı attılar çakallara
Yardılar deniz fenerinin yüreğini
Kuzey güneşi parlıyor hâlâ

Ömrüm
Yeşil ırmak, yeşil sis
Kanımı serdiler yokuşlara
Öldürdüler dilsiz taşın yüreğini
Yaralı kanat bırakır kendini uçuruma

Aşk
Yeşil yağmur, yeşil gece, yeşil ses
Karanlık bir Karadeniz kabarması
Kayaların kasığını oyuyor su
Gözyaşı gömleğini giyiniyor ülker yıldızı

Günlerim
Yeşil yel, yeşil uyku, yeşil ten
Gülümü dağıttılar havalarda
Çürüttüler denizlerin göğsünü
Sonsuz ırmaklar akıyor hâlâ

Acı
Yeşil yürek, yeşil gök, yeşil öpüş
Düşen bir anla yükselen bir an arasında
Bir fışkırmayla, bir öbürü arasında...

Durmadan koşuyor çılgın halk!

SIRASIZ TÜRKÜ

Verildi kuleden kutsal işaret
Kanla dolu kadehleri kaldırın
Uzatın boynunun moraran boşluğuna
Yükselsin haksızlık başı dönsün
Resmi giysilerini kuşansın cellat

Alevli oklarınızı fırlatın haydi
Yeni hükümetler kurun daha çılgın
Daha saldırgan uşaklar bulun
Ödüller dağıtın yüzünüzdeki kanı gölgeleyecek
Usul usul uyusun evinde cinnet

Çekinmeden çekin kılıcınızı
Saplayın çeliğini göğsünün bulutuna
Taşıdığı bal aşkına uykulu boynunu vurun
Üst üste üç kere, adalet yerini bulsun
Savrulsun yeleleri, şahlansın puşt kısrağı
İnemezsiniz ya ölümden daha aşağı

Yaşadıkça kışkırttı her şeyi
İnsanı taşı kuşu ırmağı elementi...
İçirin ona ağu tasını kendi elleriyle
Doğrulansın yasalar uysun kitabına ölüm
Yağsın üstünüze cumhuriyet altınları

Irmaklardan söz eden bu adamı susturun
Koruyun sevgili düzeninizi ondan
Sırasız türkü söyleyen bu çocuğu öldürün
İndirin şalteri bitsin işi

Bedeni yağmurdan bir adam tutuşur şimdi
Boşalır da kara sağanağı ruhun
Bir uçurum taşı gibi düşer yürek
Yuvarlanıp bir çukurun dibine...

Ey körpe yürek yaprağı parçalan
Hak ettin bunu çünkü
Bunca sevecek ne vardı, söyle
Cinayet anıtlarının yükseldiği bu yurdu!

ÖLÜM YOL ALIYOR

I

Kemiklerin gömüldüğü yerde
Yırtıyor ağları yaşlı bir orkinos
Dağıtıyor kumu kanat vuruşlarıyla

Açılıyor deniz dibinin örtüleri
Kalkıyor ardı ardına kum perdeleri
Su kabarcıkları, ışık burçları, yosunlar
İrili ufaklı tüm deniz nesneleri...

Bir eli masanın üstünde
Dalgın, saatiyle oynayan ve
Duvardaki afişte düş kuran adam
'İşte burdayım' diyor
'Burada, deniz dibinin altında...
'Kemiklerim kaldı yalnız
'Fosfor ışıkları yayan karanlık sulara

'Su çiçekleri, mercan gülleri arasında
'Düşünün yine bizi, isterseniz
'Uzun uzun yatan ölüleri, nasıl isterseniz
'Olmayan gözlerimizle annemizi arıyoruz
'Kızkardeşimizi, sokağımızı, odamızı...'

Kemiklerin gömüldüğü yerde
Yükseliyor ardı ardına ışık perdeleri!

II

Yol alıyor sessizlik
Susturulmuş bir denizin yükselmesinden önce
Boğulan çığlıklar, kusuntular içinde
Yükselmesinden önce sonsuz isteğin

Bir kulaç toprağın altında
Yatıyor bir milim kımıldamadan
Geceleyin alelacele gömüldü de...

Berrak bir ırmak dibini görür gibi görüyorum
Kanlı bir battaniyeye sarılı, bir ayağı hâlâ dışarda
Sağ eli yumuk, sanki bıçak kesikleri
Çıkıyor karnından boynunun altına dek
'İşte buradayım' diyor
'Kovamıyorum, böğrümü yiyen böceği bile...'

Ölüm yol alıyor gözlerde
Ülkem yol alıyor kıyıları belirsiz
Karanlık bir denizde...
Bütün kara fenerleri sönük

Ozanın göğsündeki ateşten başka!

ON İKİ BURCUN AĞABEYİ

On iki burcun ağabeyi şimdi burada
Ölüm yollarından geçip de şimdi burada

Acılarla besleyen hep kendini
Bir ırmak gibi akıp da ah şimdi burada

İki tek karanfil kefenin kıvrımında
Titrer durur yaprakları tirer durur
Rüzgarda iç geçiren bir kuşun soluğuyla

Saçlarında kar yıldızları ağlıyor Kadir
Bir zambağın incecik çığlığıyla
Saçlarında sürgün geceler ağlıyor

Ölü bir kelebekle söze dalmıştın
Zencefil bulutlar süzüldü beyaz kuşlarla
Geçti de üstünden onlara karıştın...

AMANUS TÜRKÜSÜ

Derin yarıklardan geçen yel
Savrulup dağılan köpük baskını
Gözleri yalayan tuz serpintisi
Çağırır seni... Nereye

Gidiyorsun, atın küçük bahçede
Alnında Tokat akıtması, nalları gümüş
Sağrısında bağ yelleri uykuda
Kara atın kara binicisi ne kötü haldır

Serumun hortum yatağına damlaması
Saniyede üç kez; üç ampul bekozin ilavesi
Savrulan portakal çiçekleri... Üçüncü koma

Ölümdür, kara kanat gölgesi düşer yatağa
Bağdat yolunda katar katar kamyonlar
Bir dilim İskenderun ayı, geceler
Geceler oy esintisiz fırıldak

Arabın kızı kondu içinde oyasın işler
Kara kaneviçe, kara iplikle
Gelir sivri kunduralarla, geniş omuzlu
Söz vermiş bir kez, taşıyacak yarasını

Demir-çelik demir mahpus kapısı
Uçam dersin, kanadının altı ezik
Yeşil, sonsuz koyaklar çağırır da seni
Geceyarısında vurur göğsüne ağrısı

Yüksek fırından yayılan kızıllık
Hurmalar, biberiyeler, palmiye dizisi
Çelik parıltıları ve eşit yoksulluk
Çağırır seni... Nereye

Gidiyorsun, göç vakti değil
Tokat'ın gülü soldu, dön geri aşk çıngısı
Kardeşlerin yollarına düşmezler artık
Doğdu kara dolunay, başladı iç kanama

Kaburgalar arasında bir ince yara
Doktorlar görmedi, filmler göstermedi
Otuz yıldır uyuyan bıçak uyandı da
Ey Hacı Raif Oğlu Ahmet... yastığının altında!

Amanus'a bakmayın, orda yatıyor
Akdeniz kızları ağlıyor orda yatana...

MARAŞ TÜRKÜSÜ

Kapılarında ölümün X işareti
Bu evdekilere kurtuluş yok

Ölecek hepsi kesin emirle
Pencerelerinde keten perdeler

Bahçelerinde gül çiçekleri
Kara listelerde adları var

Yakılacak hepsi kadınlarıyla
Hiçkimse kurtaramaz onları

Bölgc garnizonlar umarsız
Koşun çocuklar vali beye

Koşun koşun sığının vali beye
Vali bey oturmuş kahve içiyor

Kurutulmuş kayısı yiyor karısı
Bu evdekilere kurtuluş yok

Durmayın koşun vefakâr valimize
Vali bey ellerini yıkıyor...

Maraşın içinde evler
Kapılarında kireçten X işareti!

ESMER AŞK

Kapı içinden geçen ağustos çiçeği
Ey dünyaya ağlayan güneş lalesi
Görürüm seni ışık perdeler önünde
En kuytu yerinde evimizin...

ZAMBAĞIN DOĞUŞU

Orada denizden çıkıp
Tam iki dalga arasında denizden çıkıp

Bana doğru
Köpükler içinde bana doğru gelerek
Orada denizden çıkıp omuzları köpükler içinde
İki şimşek arasında çırıl çıplak...

Neyimdi benim
O anda ılık bal denizine beni çeken
Kendine çeken o soluk kesen boşluğa
Kendine çeken gecenin ve gündüzün ötesine

Orada denizden çıkıp
Tam iki kaya arasında denizden çıkıp

Beni olduğum yere çivileyen
Beni bir devinimiyle, bir saç teli uçuşmasıyla

Hiçkimse duymak istemez
Duyduğum o sesi
Çığlık değildi çünkü, ağlama inleme
Acıydı öylesine, öylesine kışkırtıcı

Saf acıydı katıksız acı
Kendine tutkun eden beni insan eden
Bedenime giren, bedenine girdiğim

İki soluk arasında
Tam iki soluk arasında ölüme
Beni biraz daha ölüme çeken biraz daha onura

Hiçkimse bakmaya dayanamaz
Yüreği kaldırmaz böyle bir sonu

Işıltılar içinden zambağın doğuşunu!

GÜNEYKIZ'A BEŞ GÜNEŞ

I

Arardım onu
Akşam yelinin kaynağında

O gülüşürdü yıldızlarla

Ben dolaşırdım
Portakalların şarkılarında

O bakışırdı üç kızlarla

Ah gece gündüz
Sorardım onu yunusçuklara

Az önce indi derlerdi
Dalgaların yuvasına

Ben çakıllarda arardım
Vermek için ona düşten bir yürek

Ağlamaklı sorardım onu
Ürkek çayır kuşlarına
Gördünüz mü dalgın bir kuğu

Sen gelmeden gitti derlerdi
Yakamozların yas alayına
Az önce gitti turunçların yoluna

Ben gelmeden gitmiş olurdu
Dururdu çiğlerde
Eteklerinin kokusu

Soluğu uyurdu havada
Elma kokularıyla
Tarçınlar arasında!

II

Seni seviyorum

Bu sözler dumanlar arasından
Geliyor sana

Geçiyor bu sözler
Kanın içinden karanlığın içinden
Değerek ölü dudaklara

Geliyor sana
Yaralı bir ağızdan iki balarısı
Akşamüstü yolunu yitirmiş

Hiçbir şey beklemeden
Umarsız iki sözcük dönerek
Deli gibi dönerek havalarda

Arıyor seni
İçinde sabah yağmurlarının
Uyuyup kaldığın yerlerde

Geçerek kararmış denizleri
Geliyor sana utanarak...

Geçip terk edilmiş kentleri
Not defterlerini buluşma saatlerini
Geçip yürüyüş kollarını

Çelenkleri tabutları
Geride bırakıp geliyor sana
Kitapları bildirileri...

Nöbet anlarını hasta odalarını
Bütün intiharları ihbarları
Fularları flamaları geride bırakıp

Yaralı bir ağızdan
Ayrılıp arıyor seni iki sözcük

Yolunu yitirmiş!

III

Güney yağmurları
Tanır onu

Verirdi yüreğini
Mersinlere
Yüreğini, palmiyelere

Karayeller kızıydı
O benim düşlerimin

Verirdi yüreğini
Bir iç çekişe
Yüreğini, ışıkların kırdığı

Gençlik yurtları
Bilir bunu
Bilirler, gelip geçen o

İşlemeli çoraplar
Sarardı sedefleri
Dizlere kadar

Kıpırtılar altında
Uyur gibi yapardı
Uzun zifirden saçları

Verirdi yüreğini
Taşlara yıldızlara
Yüreğini, mercanlara tuzlara

Karayeller kızıydı
Dört yandan esen bana

Bir nehirde uyurdu
Adının baş harfleri

Yeraltı suları bilir bunu

Söylesem siz bilmezsiniz!

IV

O adanma günü
Ve tek tek adanış saatlerimiz

Ey Güneykız...

Uyumsuz yürek vuruşları
Ve uyumlu birbiriyle

O adanış günü
Ülkemiz için
Yaşlı bir kadın için Suriye'de

Ey utkulu gözleri ölümden gelenin

Bana uçurumlar
Irak yollar gösteren

Yaprakları bir alevin içinde
Tutuşmakta benimse kanatlarım

O buluşma saati
Adandıktan sonra birbirimize
Ağaçlarımıza, çocuklarımıza, çağımıza

Ey mutsuz gözleri ölümden gelenin

Bana baldıranlar
Çan çiçekleri veren

Ey Güneykız...

Bilincim benim
Çocuk yüreğime yol gösteren

Yitik bir ozanın ülker yıldızı!

V

İstiyorlar ölü bir yüz
Güz dudaklı

İstiyorum bulsam onu
Ömrüm bir buğu
Olup uçmadan

O koşuyor hastalara vurulmuşlara

İstiyorlar sönmüş iki göz
Kara kirpikli

İstiyorum korusam onu
Kollarım iki ölü
Olup kopmadan

O koşuyor alnında yanan bayrakla!

TUTUŞUR KEMİKLER

Irmakların birleştiği öpüş bölgesinde
Köklerin indiği karanlıkta başlayan
Aşkı kimsesizliğin, aşkı unutuşun içinde

Öylece kalıyorum yalnız, uçarı arı
Göklerden boşalıp gelen o efsane kuş
Getirir kanat aralarında günün özetini
Suların birleştiği yerde ayrılır saçların

Yeşil otlarda ilkyaz buğuları tütüyor
Kımıl kımıl ellerin neyin ardında
Ve otlar içinde çıplak gövde, ıslak ten
Kalçalar, omuz başları, kollar
Kasıklarda tükenen harfleri adının...

Tutuşur kemikler, sedef ve kanım!

AKŞAMÜSTÜ ŞİİRİ

Evimiz bir çatı katı
Bir yanı gökdelenlere bakar
Küçük bahçelere öbür yanı

Bütün duvarlarını evimin
Beyaza boyadım da, nilüferler
Zambaklar sarıldı her yana

Kapılarını, pencerelerini
Beyaza boyayıp kardan perdeler astım da
Köpük köpük dantelalar sarktı camlara

Gün doğunca gökdelenler tarafından
Işık kızın düğünü başlıyor ama
Gelini bıçaklıyorlar karnından

Küçük bahçelerde ise güneş batıyor
Camlardan içeri giriyor büyü
Saçlarını çözüyor gök, akşamüstü kızının

İncirlerde üç serçe yorulmuş oynamaktan!

ÜLKEM VE SEN

Aralanır yanık defne demetleri
Irmakları akarken görürüm uykulu bedeninde
Mermer bir yatakta süzülür su tülleri

Çıkar ortaya,
yağmur güneşinin çıkması gibi
Bir avucunda gece bir avucunda yaşamın ışıltısı
Çıkar ortaya,
durur yağmur...

Geceyi gösterir,
zağanalarla akar ırmak
Kıyıda zambaklarla yatar kız
Koşup yiter çocuk,
kalçalar arasında küçülerek

Geceyi gösterir,
metal ve insan eti
Bir kelebeğin ardında bir deli uçarak
Çağdaş sevdalar ardında yeşil bir çocukluk

Ömür gemisi karanlık içinde açıkta bekler
Güverte biter de boşlukta koşar yaşam
Geçer denizi yükselir kentin üstüne
Yükselir lacivert umut
Her milimetresinde bir damla kan

Sular kabarır köpük basar geceyi
Gemi ışıklarını yakar başlar yolculuk
Başlar yağmurlar yeniden ırmaklar yeniden...

Ey olgunlaşmış çılgınlık
Esmer doğurgan beden; ülkem ve sen!

DÜŞSEL BULUŞMA

Pencere önüne oturmuş
Dünyaya bakıyorum
Günün çerçevesi içinde ışık

İçimde buluşma anının
Beklenmedik sabırsızlığı
Yürekleniyorum aşka yeniden

Kendini bırakınca dönmek zor
Geçiyor ufuk çizgisinden
Yazgının kara zırhlısı

Unutup, yeniden dalıyorum
Taşan aydınlığına gök boşluğunun
Kendini bırakış acı çekiyor yine

Yağmur suları gibi çıplağım işte
Yağmur suları gibi ürkek
Seni bana getirecek bu sözler

Bu eller, bu dudaklar, bu bakış
İncir kokuları içinde
Çektim göğün tüllerini

Beyaz, keten çarşaflar içinde
Uyuyor olmalı kendinden emin
Avuç içleri terlemiş, boynunda
Dolanık kara bukleleri
"Menekşe olmanın" düşünü görüyor

İçimde buluşma anının
Sıcaklığıyla bekliyorum
Radarları çalışıyor yazgının
Tarıyor iki yüreği birden

Uyanıyor, oyalanıyor yatakta
Göğsündeki mavi kuşu bırakıyor
Masadaki üzüm salkımının yanına

Aralanan kapımdan gelen o
Derin, uykulu gözler, ıslak boyun
Göğsümdeki kırmızı ışığı görüp
Duralıyor, kaçıyor gerisin geri

Oysa gördüğü, yürek ateşimdi benim
Buluşmamız için yaşayan bir "evet"

İKİ IRMAK İKİ YEL

Uçurumdan dökülüp karışan iki ırmak
Terleri karışan solukları karışan
Karanlıkta yol alan iki yeraltı suyu

Yürek vuruşları öpüşen bir yıldızın içinde
Yüksekte buluşan yüksekte aşk hücresinde
Gökyüzünde sevişen iki denizin yeli

İki fırtına damarı doğuran kendi kendini
Kuzeyden güneye esen, ormanlardan denize
Yukarı akmaya çalışan bir olmuş iki ırmak

İki fırtına damarı gök duvarlarına vuran
Kara acısıyla düşüşün boşlukta günlerce
Çarpıp parçalanmak için beklenen toprak

Kırlarda kilitlenen aşk kapıları
Açılan düş kapıları aynı kente, aynı ufka
Yedi yerden girilen çıkışsız düş ormanı

Mavi yağmurların yüzyılda bir yağdığı gün
Aynı gün bir dalganın kötülük getirdiği
Kabarıp göğsü basan korunmuş, saf acı

Artık söylenmez olan ilk türküsü yaşamın
Dolaşan dil, kuruyan dudak, çekip gitme
Yeniden kazanılan sevinç, sağalan can

Kendini ele verişi sonra iki yüreğin
Denizler aşıp da kanatlar yitiren
Söyleyin, derin iççekmelerle taşıdığınız ne:

Sunulan iki ömür sadece, bir ülkenin mülküne!

İÇİNDEKİLER

ADANIŞ III / 8

KORKUYU ASLA

Küçük İşaret Fişeği / 13
Akşamı Bekle / 15
Nerede Bir Nehir Akarsa / 17
Çünkü Kanı Biliyorum / 19
Cinnet Perisi / 20
Önce Kendi Yüreğim / 22
Gidenlerin Kanatları / 23
Cinayetler Çağının / 25
Bir Kırlangıçtı / 27
Götüreceğim Seni / 29

SIRASIZ TÜRKÜ

Bu Benim Ömrüm / 35
Martının Ölümü / 37
Ölümden Ağırım Şimdi I, II, III / 38
Yeşil İmge / 41
Sırasız Türkü / 43
Ölüm Yol Alıyor I, II / 45
On İki Burcun Ağabeyi / 48
Amanus Türküsü / 49
Maraş Türküsü / 51

ESMER AŞK

Zambağın Doğuşu / 55
Güneykız'a Beş Güneş I, II, III, IV, / 57
Tutuşur Kemikler / 66
Akşamüstü Şiiri / 67
Ülkem ve Sen / 69
Düşsel Buluşma / 71
İki Irmak İki Yel / 74

Hüseyin Haydar

...Dile gelmesi saat beşin, ağlayışın; yosunun, dalga vuruşunun; turnanın, turuncunun, kar suyunun... Kanlı sargılar ve kemençe ve menekşe türküsü; yüzü koyun yatan ölüler, mühürler, armalar, paçavra ve ak çarşaflar içinde defne ve altının yükselişi ve cenaze. Ateşin içinin ateşlerin yazgısına yol alışı, buharın içinin ayaklanışı ve demirin içi ve ılık kanaması sinir uçlarının ve intiharı gülün... Akan suyun yüzünde bir ayrılışın kavuşma anında başlaması, yasemin demetinden doğması; gökte kayması ve en uzak yıldızla buluşması volkanın... Ve hepsinin yer değişimi ve anın ölüşü, kirpik vuruşunun yeniden başlaması... Kuş tüyüyle dağın tartılışı, aşkla uçurumun, buğulu camla çöl kumunun, jetonla Şili direnişinin ayaküstü söyleşisi; gümüş nitratla anının soluk ilişkisi, kurşun kalem ile kayın ormanının ve idam önlüğünün ve moraran boynun, kazılan tünelin; patlamanın, yeniden ölümün, elektriğin yalın ilişkisi. Akan derin, duru suyun yüzünde bizim olan yaşamın daha da bizim olan tedirgin, korkulu, cesur, aptal, düşman, kahraman, saf ve her şey ve hiçbir şey olarak daha da bizim olan yaşamın yansıması.. Şiirim!

Fotoğraf: Merih AKOĞUL
Kapak: Cem KÜNÜKBEK

KDV dahil 1050 Lira